

**VOLVO
TOUR**

NICK FALDO KAMPIOEN VOLVO MASTERS

Volvo scoort met unieke toernooiopzet

Het eerste Volvo Masterstoernooi op de nieuwe baan in het Zuid-spaanse Valderrama werd een groot succes. Het zonovergoten experiment kreeg bovendien de verrassende winnaar die het verdiende.

De Engelsman Nick Faldo speelde behendig om de monsterachtige bunkers met Sahara-zand heen, putte secuurder dan ooit en gaf de hoofdrolspelers vanaf het eerste uur, Severiano Ballesteros en Sandy Lyle, plotseling het nakijken. De enerverende ontknoping van het exclusieve toernooi aan de goudkust bij Gibraltar stemde ook het Zweeds/Nederlandse Volvo-concern tevreden. Topkwaliteit en degelijkheid smolten samen in een perfecte combinatie met de sporters van hoog niveau. Want achter dit drietal hield ook Ian Woosnam het tempo behoorlijk bij. Een grote verrassing was de gedeelde zevende plaats van de Deense nieuwkomer Anders Sørensen. Hij demonstreerde ten aanzien van Nederland dat niemand uit een klein land moet wanhopen. Waar een

wil is, is ook een weg. Hij gaf met zijn verrassende prestatie een ambitieuze Nederlandse prof als Ruud Bos hoop.

Mel Pyatt, dé man achter de schermen, houdt scherp toezicht op het unieke Volvo-project. Hoopvol concludeerde hij in de subtropische zon: 'Ik ga ervan uit dat we de basis hebben gelegd voor een van de grootste toernooien ter wereld'. Niemand sprak hem tegen op het Masterstoernooi waarin de 75 beste spelers op de Volvo Order of Merit van het afgelopen seizoen mochten uitkomen. Na de twee kwalificatieronden werd het deelnemersveld tot vijftig deelnemers ingekrompen.

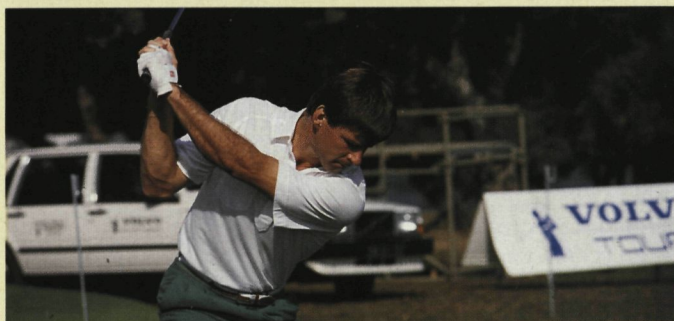
Ballesteros en Lyle leken na drie dagen de kopstukken in een adembemende finale te worden. Maar de verrassing liet zich niet voorspellen. Het prijzengeld van 1.6 miljoen gulden met de aanvullende bonussen voor het klassement na de internationale kampioenschappen stond borg voor weinig afzeggingen. Alleen de volledig uit vorm zijnde Westduitser Bernhard Langer was er niet bij.

De komende vier jaren blijft de autogigant doorgaan met de organisatie van het Europese kampioenschap in de weelderige achtertuin van de schatrijke Zuidamerikaanse tinhandelaar Jaime Ortiz-Patino.

Malcolm MacKenzie, de Engelse professional, kwam niet in de voorste rijen door. Maar zijn naam werd toch bekend. Hij sloeg een hole-in-one vanaf de verhoogde tee op de vijftiende, waar een lange

De baan van Valderrama verkeerde in topconditie.

Nick Faldo greep met een slotronde van 68 de overwinning.

bosschage van markante kurkeiken voor een psychologische drempel zorgde. Dankbaar reed de uitgelaten Malcolm MacKenzie de Volvo 740 stationcar van de opmerkelijke steunpunten bij zijn geluksplek, namelijk half afgezaagde grote golfballen.

LANGE TERMIJN

'Wij hebben nooit iets willen forceren,' zei Frans Sevenstern, vice-president van Volvo Car bv. 'In onze benadering zijn we steeds van lange termijnplanning uitgegaan. Van onbezonnen dingen doen krijgt men later toch spijt. Het groeiproces moet in goede harmonie met alle partijen verlopen'. Sevenstern weet waarover hij het heeft. Al dertig jaar golft hij. Zijn

eerste schreden zette hij op de 9 holesbaan in Wittem, een van de mooiste golfplekjes in Nederland. De buitenlandse toppers zijn voor het solide uitgangspunt van de bedachtzame sponsor gewicht. Zij waren net als andere jaren na de internationale Opens eigenlijk aan vakantie toe en hadden liever afgezegd. Maar het zou een slechte zaak zijn het toernooi der toernooien als nieuw initiatief links te laten liggen. Zonder de Europese top zou een nieuwe ontwikkeling voor jaren een halt worden toegeroepen. Nick Falco, die de afgelopen maanden acht keer op de tweede plaats eindigde, beaamde: 'Het seizoen duurt eigenlijk te lang. Maar u begrijpt (en hij schoot hartelijk in de lach) dat het mij nú wel goed uit-

GOLF

I N T E R N A T I O N A L

Seve Ballesteros redde het niet en eindigde op de tweede plaats.

kwam. Ik had dit succes nodig. Wie zou immers niet aan zichzelf gaan twijfelen als hij in achttien maanden geen wedstrijd meer kon winnen?

Naast het feit dat het wel eens teveel van het goede is, wordt het spelen van topwedstrijden elk jaar belangrijker voor de ontwikkeling van het Europese topgolf, benadrukte voorts Severiano Ballesteros met een open oog voor alle aspecten. 'Wij hebben de Ryder Cup tijdens de laatste twee ontmoetingen met Amerika in handen gekregen. Daar valt natuurlijk niets op af te dingen, maar het verschil met het breedte-golf blijft groot. Amerika heeft veel meer spelers op

het niveau van de internationale subtop dan wij. In de toekomst zullen wij daar hard aan moeten gaan werken'.

De fluweelzachte techniek van de Spaanse balvirtuoso 'Seve' en de gedegen impulsen van de Schot Sandy Lyle moesten het op het zacht verende gras op de glooiende hellingen in Valderrama afleggen tegen het verrassende slagenpatroon van de ontzettende Nick Faldo die zijn laatste kans greep om een deels mislukt wedstrijdseizoen tot een goed einde te brengen. Dat lukte op een superieure manier die niemand meer van de Brit had verwacht.

De winnaar van het Britse Open '87 zette Severiano Ballesteros in de vierde ronde van het PGA-evenement met twee slagen op achterstand en Sandy Lyle stortte volledig in elkaar. Hij eindigde ontlusterd op de derde plaats van de individuele eindstand met een verschil van vier slagen. Nick Faldo verhoogde door deze prestatie zijn bankrekening met de lieve som van een kwart miljoen gulden.

Hans de Bruijn

Nederlandse jeugd in de pro-am: v.l.n.r. Thomas van Zijl, Christy O'Connor, Harold Moss en Emilie Willemsen.

Uitslag Volvo Masters, Valderrama, Spanje

1	Nick Faldo	ENG - 284 (74-71-71-68)
2	Seve Ballesteros	ESP - 286 (68-72-74-72)
3	Sandy Lyle	SCO - 288 (68-71-75-74)
4	Ian Woosnam	WAL - 289 (75-74-70-70)
5	Roger Chapman	ENG - 293 (71-77-70-75)
	Eamonn Darcy	IRE - 293 (74-71-74-74)
7	Mats Lanner	SWE - 294 (77-70-74-73)
	Anders Sorensen	DEN - 294 (76-67-76-75)
	Peter Fowler	AUS - 294 (77-71-71-75)
	C. O'Connor Jnr.	IRE - 294 (78-73-70-73)
11	José Cañizares	ESP - 295 (76-76-67-76)
	Neil Hansen	ENG - 295 (77-72-75-71)
13	Howard Clark	ENG - 296 (73-73-74-76)
	Manuel Piñero	ESP - 296 (74-71-81-70)
15	Neil Coles	ENG - 297 (78-76-72-71)
16	Peter Baker	ENG - 298 (72-74-75-77)
	Manuel Calero	ESP - 298 (77-73-73-75)
	Ove Sellberg	SWE - 298 (71-74-76-77)
	José M. Olazabal	ESP - 298 (78-74-69-77)
20	Simon Bishop	ENG - 299 (74-72-79-74)
	Tony Charnley	ENG - 299 (74-72-75-78)
	Des Smyth	IRE - 299 (73-81-71-74)
23	David J. Russell	ENG - 300 (74-79-74-73)
	Carl Mason	ENG - 300 (75-72-79-74)
	Barry Lane	ENG - 300 (74-75-75-76)
26	Michael Allen	USA - 301 (73-76-76-76)
	David Whelan	ENG - 301 (76-74-77-74)
	Mark James	ENG - 301 (73-76-75-77)
	Ronan Rafferty	NIR - 301 (77-76-71-77)
	Vicente Fernández	ARG - 301 (78-76-76-71)
	Derrick Cooper	ENG - 301 (74-76-73-78)
	Gordon J. Brand	ENG - 301 (78-76-71-76)
	David Gilford	ENG - 301 (77-76-74-74)
34	Denis Durnian	ENG - 302 (73-75-75-79)
	Mark McNulty	ZIM - 302 (75-79-71-77)
	Eduardo Romero	ARG - 302 (79-70-77-76)
37	Ignacio Gervás	ESP - 303 (82-71-79-71)
	David Williams	ENG - 303 (74-76-76-77)
	Richard Boxall	ENG - 303 (78-72-79-74)
	Paul Way	ENG - 303 (74-78-76-75)
41	Ross McFarlane	ENG - 305 (79-73-80-73)
	Johan Rystrom	SWE - 305 (75-77-78-75)
	Malcolm Mackenzie	ENG - 305 (73-80-75-77)
	Bernard Gallacher	SCO - 305 (76-72-84-73)
	Jimmy Heggarty	NIR - 305 (77-76-75-77)
46	Bill Longmuir	SCO - 306 (75-76-83-72)
	Paul Curry	ENG - 306 (79-71-78-78)
48	Juan Anglada	ESP - 307 (75-77-76-79)
	David Feherty	NIR - 307 (77-77-72-81)